

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25873/2024
28.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Ранђеловић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Благојевић, адвокат из ..., против тужене „Електромрежа Србије“ а.д. са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Софија Илић, адвокат из ..., ради исплате накнаде за стварну службеност, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 875/24 од 25.09.2024. године, у седници одржаној 28.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 875/24 од 25.09.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Панчеву Гж 875/24 од 25.09.2024. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви парничних странака за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Основног суда у Панчеву П 2550/23 од 09.07.2024. године, ставом првим изреке одбачена је као недозвољена тужба поднета 21.12.2023. године, а ставом другим изреке отказано је рочиште заказано за 23.09.2024. године.

Решењем Вишег суда у Панчеву Гж 875/24 од 25.09.2024. године, ставом првим изреке, потврђено је првостепено решење у ставу првом изреке, а ставом другим изреке одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилца је на основу члана 404. став 1. ЗПП благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Према члану 420. Закона о парничном поступку странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан (став 1.), у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде (став 6.).

Побијано решење засновано је на становишту да власник непокретности право на исплату тржишне накнаде због непотпуне експропријације извршене на основу Закона о утврђивању јавног интереса и посебним поступцима експропријације и прибављања документације ради реализације изградње система за пренос електричне енергије 400 kW напонског нивоа „Трансбалкански коридор – прва фаза“ („Службени гласник РС“ бр. 115/14), у складу са одредбама чланова 56. – 62. Закона о експропријацији („Службени гласник РС“ бр. 53/95 ... 55/13) и чланова 132. – 140. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ бр. 25/82 ... „Службени гласник РС“ бр. 14/22) остварује превасходно у поступку пред органом управе, а тек за случај да се споразум у целини не постигне у року од два месеца од дана правноснажности решења о експропријацији, пред судом по правилима ванпарничног поступка. У време подношења тужбе предлог за непотпуну експропријацију био је поднет надлежном управном органу и тај поступак није окончан.

Имајући у виду утврђене чињенице, као и да је законом прописан правни пут за остваривање тржишне накнаде у случају када је покренут поступак експропријације, по оцени Врховног суда не постоје правна питања због којих би постојала потреба да се у овој парници дозволи одлучивање о ревизији као о посебној, па је одлука у ставу првом изреке донета на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности они у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда у спору мале вредности није дозвољена ревизија.

Тужба ради исплате је поднета 21.12.2023. године, вредност предмета спора је 10.000,00 динара, што је очигледно мање од динарске противвредности 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, а поступак је спроведен по правилима за спорове мале вредности.

Из изнетих разлога, пошто је правноснажна одлука донета у спору мале вредности, одлука у ставу другом изреке донета је на основу члана 413. ЗПП.

Тужила није успела са изјављеном ревизијом, због чега сходно одредби члана 153. став 1. ЗПП нема право на тражену накнаду трошкова, а по оцени Врховног суда трошкови туженог за одговор на ревизију нису били нужни за вођење ревизијског поступка, због чега, сходно одредби члана 154. став 1 ЗПП, ни тужени нема право на накнаду трошкова тог поступка, па је применом одредбе члана 165. став 1. ЗПП донета одлука као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић

